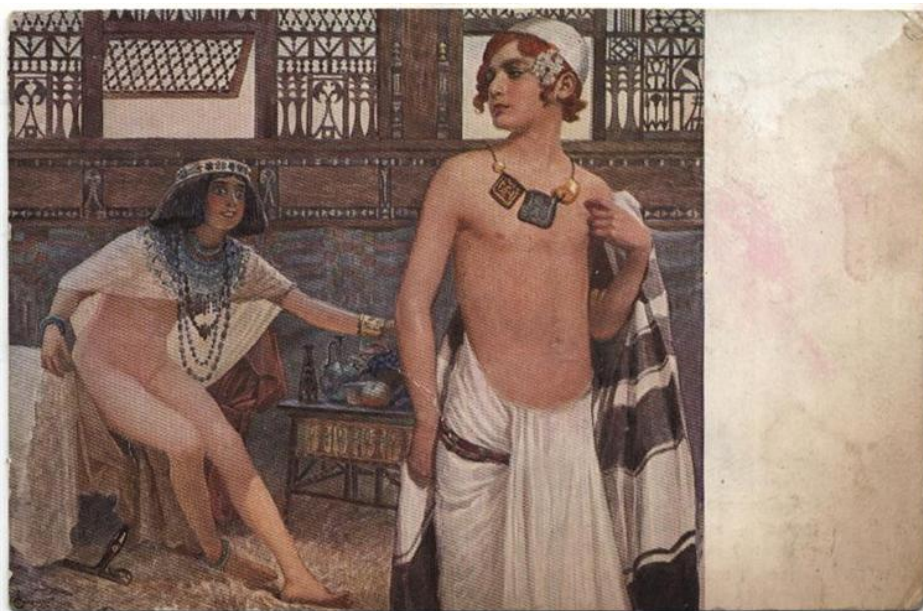

Orde van Dienst zondag 10 januari 2021

Thema: “Anders dan anderen”

Sergey Solomko (1867-1928) Jozef en de vrouw van Potifar

Voorganger:	dr. Tjaard Barnard
Gastheer/vrouw:	Luk Boogert
Orgel/Piano:	Rien Balkenende
Koster:	Henk Kappers
Leesdienst:	Luuk Boogert
Muzikale bijdragen:	Tine Bins, Tom Lijftogt en Nic. van der Noll

Orgelspel

Welkom en mededelingen door Luuk

We luisteren staand naar het aanvangslied 283: 1

In de veelheid van geluiden
In het stormen van de tijd,
Zoeken wij het zachte zuizen
Van het woord dat ons erblijdt.

Votumen groet

Vervolg aanvangslied 283: 4

4. Laat uw dauw van vrede dalen
in de voren van de tijd.
Vat ons samen in de stralen
van uw goedertierenheid.

allen gaan zitten

Inleidende bijbellezing: Psalm 80

*Hoor ons, herder van Israël,
die Jozef leidt als een kudde.
U die troont op de cherubs, verschijn in luister
³aan Efraïm, Benjamin en Manasse.
Laat uw kracht ontwaken,
kom, en red ons.
[...]*

*¹⁸Leg uw hand op uw beschermeling,
het mensenkind dat u hebt grootgebracht.*

¹⁹Dan zullen wij niet van u wijken.

Laat ons leven, en wij roepen uw naam:

*²⁰HEER, God van de hemelse machten, keer ons lot ten goede,
toon uw lichtend gelaat en wij zijn gered.*

Gebed

Lezing Genesis 37

Nu volgt het verhaal over Jakob en zijn familie. Jakob was gaan wonen in het land Kanaän, net als zijn vader. Zijn zoon Jozef was zeventien jaar. Hij hielp vaak zijn broers als ze op de schapen en de geiten pasten. Jozef was een zoon van Rachel, en zijn broers waren zonen van Jakobs vrouwen Bilha en Zilpa. Als er slechte dingen over de broers gezegd werden, vertelde Jozef dat steeds door aan hun vader. 3Jozef was geboren toen Jakob al oud was. Daarom hield Jakob meer van hem dan van zijn andere zonen. Hij maakte voor hem een prachtige jas met allerlei mooie kleuren. 4De broers merkten wel dat hun vader het meest van Jozef hield. Daarom hadden ze een hekel aan Jozef. Ze praatten nooit met hem.

5Op een keer had Jozef gedroomd. Hij vertelde de droom aan zijn broers. Toen kregen ze een nog grotere hekel aan hem. 6Want Jozef zei: ‘Moet je horen wat ik gedroomd heb. 7We waren op het land aan het werk. We bonden het gemaaide koren bij elkaar in bossen. Opeens ging mijn bos koren rechtop staan. Toen kwamen jullie bossen koren om mij heen staan en ze maakten een diepe buiging voor mijn bos koren.’ 8De broers zeiden tegen Jozef: ‘Denk jij soms dat je koning wordt? Dat je over ons kunt regeren?’ Toen hij over die droom vertelde, kregen ze een nog veel grotere hekel aan hem.

9Later kreeg Jozef weer een droom. Hij vertelde ook die droom aan zijn broers: ‘Ik droomde dat de zon, de maan en elf sterren een diepe buiging voor mij maakten.’ 10Jozef vertelde die droom ook aan zijn vader. Maar die zei boos: ‘Wat is dat voor een droom! Je denkt toch niet dat je moeder, je broers en ik voor jou zullen buigen?’ 11Jozefs broers waren jaloers op hem. Zijn vader dacht nog vaak aan die dromen.

12Op een keer waren de broers van Jozef met de schapen en de geiten naar de stad Sichem gegaan. 13-14Toen zei Jakob tegen Jozef: ‘Je broers zijn met de kudde naar Sichem. Ga eens naar hen toe en vraag hoe het met hen gaat. Kijk ook of het goed gaat met de dieren. En kom dat dan aan mij vertellen.’ Jozef zei: ‘Dat is goed.’ Jozef ging vanuit het dal bij Hebron naar Sichem. 15Daar kwam hij in het veld een man tegen, die vroeg: ‘Wie zoek je?’ 16‘Ik zoek mijn broers,’ zei Jozef.

‘Hebt u ze misschien ergens gezien, met hun kudde?’ 17De man zei: ‘Ze zijn hier alweer weg. Ze zeiden dat ze naar de stad Dotan gingen.’ Toen ging Jozef ook naar Dotan, en daar vond hij zijn broers.

18De broers zagen Jozef al in de verte aankomen. Voordat hij bij hen was, bedachten ze een plan om hem te doden. 19Ze zeiden tegen elkaar: ‘Kijk, daar heb je die dromer! 20Kom, laten we hem vermoorden en in een put gooien. Dan zeggen we dat hij opgegeten is door een roofdier. Dan zullen we wel eens zien of zijn dromen uitkomen!’ 21-22Toen Ruben dat hoorde, zei hij: ‘Nee, laten we hem niet doodslaan. Een moord is niet nodig. Gooi hem in één van de putten hier in de woestijn, maar vermoord hem niet.’ Ruben was van plan om Jozef te redden en om hem terug te brengen naar zijn vader. 23-24Toen Jozef bij zijn broers kwam, grepen ze hem vast. Ze trokken zijn mooie gekleurde jas uit en ze gooiden hem in een put. Het was een waterput, maar er stond geen water in. 25Daarna gingen ze zitten eten.

Opeens zagen de broers een groep mannen aankomen. Het waren handelaars. Ze kwamen uit Gilead en ze waren op weg naar Egypte. Ze hadden kamelen bij zich met dure kruiden en geurige olie. 26Toen zei Juda tegen zijn broers: ‘We kunnen Jozef wel vermoorden en alle sporen laten verdwijnen, maar wat hebben we daaraan? 27We kunnen hem beter verkopen aan die handelaars. Dan hoeven we hem niet te doden. Hij is toch onze eigen broer.’ De broers waren het met Juda eens. 28En toen de handelaars met de kamelen voorbijkwamen, trokken de broers Jozef uit de put. Ze verkochten hem voor 20 zilverstukken. De handelaars namen Jozef mee naar Egypte. 29Toen Ruben later weer bij de put kwam, zag hij dat Jozef er niet meer was. Van verdriet scheurde hij zijn kleren. 30Hij liep naar zijn broers en riep: ‘De jongen is weg! Wat nu? Wat moet ik doen?’

31De broers pakten Jozefs gekleurde jas. Ze slachtten een bokje en haalden de jas door het bloed van het bokje. 32Daarna brachten ze de jas naar hun vader. Ze zeiden: ‘Kijk eens wat we gevonden hebben. Is dit niet de jas van Jozef?’ 33Jakob keek goed en riep toen: ‘Ja, het is de jas van Jozef! Hij is vast en zeker opgegeten door een roofdier. Hij is dood, Jozef is dood!’ 34Van verdriet scheurde Jakob zijn kleren. Hij deed rouwkleren aan en hij rouwde om zijn zoon, dagenlang. 35Al zijn zonen en dochters probeerden hem te troosten, maar Jakob wilde niet getroost worden. Hij zei: ‘Ik blijf verdrietig totdat ik Jozef terugzie in

het land van de dood.’ Zo veel verdriet had Jakob om zijn zoon. 36De handelaars brachten Jozef naar Egypte. Daar verkochten ze hem aan Potifar. Die had de leiding over de lijfwacht van de farao.

We luisteren naar Lied 166b” 1 en 2

1. Jozef zoekt zijn grote broers, alle tien zijn ze jaloers, op zijn jas en op zijn dromen, als ze Jozef aan zien komen, wordt zijn mantel afgerukt. Diep zit Jozef in de put.
2. Met een slavenkaravaan moet hij naar Egypte gaan. Alle dromen zijn vergeten, heel veel kwaad wordt hem verweten. Jozef die onschuldig is komt in de gevangenis.

Bijbellezing Genesis 39: 1-20

Jozef was naar Egypte gebracht. Daar hadden de handelaars hem verkocht aan een Egyptenaar die Potifar heette. Potifar had de leiding over de lijfwacht van de farao. 2De Heer hielp Jozef, zodat het goed met hem ging. Hij mocht in het huis van Potifar werken.

3Potifar begreep dat de Heer Jozef hielp. Want alles wat Jozef deed, ging goed. 4Daarom had hij vertrouwen in Jozef. Jozef werd zijn persoonlijke dienaar. Potifar gaf hem ook de leiding over alles wat er in zijn huis gebeurde. Jozef zorgde voor al zijn bezittingen.

5Vanaf die tijd ging het goed met al het bezit van Potifar, in zijn huis en op het land. Daar zorgde de Heer voor, omdat Jozef bij Potifar in dienst was. 6Potifar liet alles aan Jozef over. Hij bepaalde zelf alleen nog maar wat hij elke dag wilde eten. Verder hoefde hij nergens meer aan te denken.

Jozef was heel knap en hij zag er goed uit. 7De vrouw van Potifar wilde met Jozef naar bed. Ze zei: ‘Kom bij me liggen.’

8Maar Jozef wilde niet. Hij zei tegen haar: ‘Mijn meester bemoeit zich hier in huis nergens mee. Hij laat mij overal voor zorgen. 9Er is hier niemand die zo belangrijk is als ik. Alles heeft mijn meester mij gegeven. Behalve u, want u bent zijn vrouw. Wat u vraagt, kan ik niet doen. Want dan zou ik iets doen wat God verschrikkelijk vindt.’

10Elke dag vroeg ze weer of Jozef met haar naar bed wilde. Maar hij deed het niet.

11Op een dag was Jozef in huis aan het werk. Er was verder niemand.
12Toen pakte de vrouw van Potifar Jozef bij zijn kleren en zei: 'Kom hier, kom bij me liggen!' Maar Jozef rukte zich los en vluchtte naar buiten. Zijn jas bleef achter bij de vrouw van Potifar.
13De vrouw zag dat Jozef zijn jas had laten liggen, en ze begreep dat hij gevlucht was. 14Ze riep haar dienaren en zei: 'Mijn man heeft die Hebreëer in huis gehaald. En kijk nou hoe die ons beledigt! Hij kwam bij me en wilde met me naar bed! Maar ik begon hard te roepen.
15Toen liet hij zijn jas liggen en vluchtte naar buiten.'
16Ze liet de jas van Jozef naast zich liggen totdat haar man thuiskwam.
17Toen vertelde ze hem hetzelfde verhaal: 'Die Hebreeuwse slaaf van je is bij mij geweest. Hij heeft me beledigd. Hij wilde met me naar bed!
18Maar ik begon hard te roepen. Toen liet hij zijn jas liggen en vluchtte naar buiten.'
19Toen Potifar het verhaal van zijn vrouw hoorde, werd hij woedend.
20Hij liet Jozef oppakken en naar de gevangenis van de farao brengen.

We luisteren naar lied 166b: 3, 4 en 5

3. Lange jaren gaan voorbij, maar de Heer is hem nabij.
Nieuwe dromen worden wakker door de schenker en de bakker.
Maar de schenker, hij vergeet al wat Jozef voor hem deed.
4. Farao, hoog op zijn troon, droomt een wonderlijke droom.
Daarom laat hij Jozef komen en dan worden alle dromen van de koe en korenaar en de maan en sterren waar.
5. God heeft alles omgekeerd, Jozef wordt als vorst vereerd en het kwade valt in duigen en de broers ze moeten buigen.
Zo houdt God door Jozefs hand 't volk van Israël in stand.

Preek

Orgelspel

Voorbedenen stil Gebed

Onze Vader

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw Koninkrijk kome,
Uw wil geschiede,
Op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Inzameling der gaven:

In verband met de corona-maatregelen verzoeken wij u uw collecte-bijdrage over te maken op rekeningnummer:

IBAN NL52INGB0000218595

t.n.v. Wijkkas Koorkerkgemeenschap,

Graag met opsplitsing naar de doelen van deze week:

- 1. Diaconie**
- 2. Koorkerkgemeenschap**

We luisteren staand naar het slotlied 474 LvdK 1973)

1 God roept ons, mensen, tot de daad;
zijn werk wacht, treedt dan aan
en weest gereed om elke weg,
die Hij u wijst, te gaan.
Wij weten dat, wat komen mag,
toch hij slechts wint die waagt,
en wie zich zelve geven wil
door 't donker vlammen draagt.

2 God roept, en in Hem is de kracht,
die onze zwakheid staalt.
Dit is de vreugd, dat Hij het doel
en onze vaart bepaalt.
Dat Hij ons over grenzen heen
laat zien het groot gezicht
van aller mensen broederschap
in 't ene, godlijk licht.

Uitzending en zegen

Vervolg slotlied 474: 3

God roept, en wat de mensen scheidt,
dat zij geen scheiding meer;
zijn liefde houd' ons allen saam
en samen met de Heer.
Want wat er in de wereld woed',
toch is het God die wint
en in een elk die Hem behoort
het nieuwe rijk begint.

Afscheid en zegen

Orgelspel

Op de tafel bij de uitgang vindt u de actuele Vierpas

Onze diensten zijn te beluisteren via <http://www.koorkerk.nl>.
Klik op de startpagina onderaan op de link Koorkerk diensten.
Via de landelijke kerkomroep <https://www.kerkomroep.nl/>
Voor de liturgie gaat u naar de startpagina van de Koorkerk en kiest u
Beschikbare uitzendingen / teruglezen / Kerkdienst online.
CD bestellen bij : Joop Tillema tel. 0118 62 68 92 of via e-mail:
cdkoorkerk@gmail.com. Kosten € 4,- over te maken naar
IBAN NL52INGB0000218595 t.n.v. Wijkkas Koorkerkgemeenschap

Telefoon Koorkerk: 0118 61 37 57

Volgende vieringen / activiteiten:

17 januari:	ds. Martijn Junte Bevestiging nieuwe Kerkenraadsleden
24 januari:	ds. Florus Kruyne
31 januari:	ds. Wim Jansen
7 februari:	ds. Jan Klijsma
14 februari:	ds. Tom Rijken
21 februari:	ds. Alain Verheij
28 februari:	ds. Joep de Valk